

paraules del Bisbe

ENDERROCAR MURS

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

L'Església necessita obrir les seves portes perquè tothom pugui entrar. Moltes vegades la gent percep en nosaltres tancament, imposició, falta de respecte a la llibertat i la consciència de les persones. Jesús mai es va comportar d'aquesta manera. A l'Evangeli li veiem tractant amb tot tipus de persones, des dels fariseus o herodians, que gaudien de gran prestigi social, als publicans i prostitutes, que eren menyspreats pel seu ofici. No va excloure mai a ningú de l'anunci del Regne; a tots va fer arribar la Bona Notícia de l'amor del Pare. Sovint va ser criticat per això i tractat com golafre i bevedor, com algú que camina amb males companyies o que té pretensions excessives. La seva resposta va ser sempre la mateixa: el que faig és un signe de l'amor del Pare. Si Jesús acull a tots és perquè el Pare està sempre amb els braços oberts esperant al fill que va marxar (cf. Lc 15, 20); si Jesús s'acosta als últims és perquè al Pare li preocupa sobretot l'ovella que s'ha extraviat i s'ha perdut (cf. Lc 15, 6).

Els deixebles de Jesús no podem actuar d'una altra manera. L'Església no pot excloure a ningú. Molt sovint aixequem murs, ens tanquem en esquemes prefixats, en cos-

tums o maneres d'actuar que resulten excloents (de les dones, dels quals són diferents, dels emigrants, etc.). La rigidesa amb la qual apliquem les normes i la inflexibilitat a l'hora de jutjar els defectes dels altres provoquen el rebuig de moltes persones. Però, qui som nosaltres per tancar les portes als altres? Sembla que hem oblidat la lliçó que ens va donar Jesús, apropant-se a totes les persones.

Convé afegir una segona observació. L'actitud d'obertura que Jesús mostra el condueix a convidar a la conversió, perquè les persones puguin gaudir de la salvació que els ofereix. Tenir actitud d'obertura no significa dissimular l'Evangeli de Jesús perquè no molesti ningú. Si Crist acull la prostituta és per repetir-li, "camina, no pequis més"; si acull a Zaqueu el publicà és per convidar-lo a canviar de vida i a repartir els seus diners als pobres; si s'acosta al leprós o al malalt és per sanar. Una Església que acull a tots no és una Església que ho tolera tot, sinó una Església que convida a tothom a convertir-se i creure en la Bona Nova.

El Papa Francesc fa servir imatges molt suggestives per parlar del que han de ser les nostres comunitats. Cada parròquia, cada comunitat cristiana -diu- ha de ser un oasi de misericòrdia i un hospital de campanya a on les persones ferides puguin trobar la bondat i proximitat de Déu. Això vol dir que l'actitud dominant no pot ser la de jutjar, sinó la d'acollir; no la de condemnar sinó la d'enderrocar els murs. El primer és atendre el que ve ferit, sense preguntar-li res més. Això ens exigeix una gran capacitat de comprensió i una obertura de ment i de cor per comprendre els altres i respectar-los. De vegades, com ens recorda el Papa, requereix aturar el pas, deixar de banda l'ansietat per mirar als ulls de l'altre, per escoltar-lo i per acompanyar a qui es va quedar a la vora del camí. I altres vegades ens demana simplement estar a la porta esperant, com el pare del fill pròdig, per donar-li una gran abraçada quan decideixi tornar (cf. EG, 46).

l'entrevista a...

MIRTHA B. LEZCANO

Mirtha Beatriz Lezcano es psicòloga social y comunitaria. Originaria de Paraguay, trabaja con mujeres en situación de exclusión social en su país. Esta semana ha hablado de su labor en una conferencia organizada por Manos Unidas (MU).

El lema de MU de este año es "La mujer del siglo XXI: ni independiente, ni segura ni con voz". ¿Cómo se refleja esto en el contexto en el que trabaja?

Entendí esa frase a partir de la situación de las mujeres con las que trabajo. Están sumergidas en el trabajo sexual, un trabajo indigno que implica comer de la basura. Vemos una problemática común: la necesidad de alfabetizarse. Una mujer que no sabe leer ni escribir es difícil que sea independiente. No puede elegir el modo de vida que quiere llevar porque su situación económica no lo permite. No puede tener voz, porque una persona que no sabe sus derechos no puede exigirlos. A partir de ahí tiene sentido el lema. Las mujeres con las que trabajamos en MU Paraguay viven esta situación de extrema pobreza, de analfabetismo, de imposibilidad de acceder al mundo laboral formal. Y en eso es en lo que estamos trabajando, para que, por un lado, terminen el bachillerato, y por otro aprendan oficios.

Empezó como psicóloga en la asociación Tatarendy, de la que es cofundadora.

Tatarendy es un grupo que surgió en 2001 como grupo de jóvenes universitarios. Mi primera carrera fue filosofía y cuando las mujeres ahí me pedían intervenciones yo me sentía con un techo limitado. Eso fue lo que me motivó a estudiar psicología y empezarles a ofrecer un servicio de mayor calidad.

Está vinculada también a Pastoral Penitenciaria. ¿Cómo ayuda a las mujeres presas?

En los primeros tiempos estuve como catequista de confirmación. Luego llevé la catequesis a las mujeres de la cárcel. Ellas se sienten muy excluidas de la iglesia como institución. Sienten que están en pecado, que no tienen derecho a acercarse ni de acceder a los sacramentos. Hay que desmoronar esa idea y hacerles llegar lo que realmente es el mensaje cristiano: Para Jesús no importa lo que hacemos, su amor va más allá de nuestras actividades.

¿Cómo les ayuda la fe a empoderarse?

La fe siempre fue el pilar para mi grupo, para Tatarendy. Nos sentimos muy interpelados con la experiencia que tuvo Moisés cuando Dios le dictó los diez mandamientos. Tatarendy está en guaraní y significa llama que arde. Nuestro motor y nuestro pilar siempre fue la Biblia y la fe cristiana. Entorno a eso se construyó. Si no no hubiera sido posible ni tampoco podría haberse sostenido en estos 17 años.

Y el cristiano de a pie, ¿cómo puede ayudar al cambio social?

En primer lugar es muy importante revisar nuestra situación personal, creer en nosotros mismos y en que no hace falta hacer grandes cosas. Y en segundo lugar confiar en las otras personas. Entonces, es necesario trabajar dos ejes: la confianza en mí mismo y la confianza en los demás. Es esa confianza que viene de Dios. Siempre nuestro motor y nuestro norte es Dios. Como cristianos tenemos que mirar nuestro entorno más cercano y ver qué podemos hacer. Cada persona viene con una vocación particular y tenemos que poder escucharla en medio del ruido de este mundo y de tantas distracciones.

la paraula
de Déu

Diumenge V de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Isaïes 6, 1-2a. 3-8

Salm Responsorial 137
R: Vos vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 15, 1-11

Germans, vos record la Bona Nova que us vaig anunciar i que vosaltres acollíreu; fins ara us hi manteniu fermes i per ella obteniu la salvació. No crec que us convertíssiu en va a la fe. Per tant, si encara ho reteniu, recordau amb quines paraules vos vaig anunciar la Bona Nova. Primer de tot vos vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escripures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com ja deien les Escripures, ressuscità. Que després s'aparegué a Queses i després als dotze. Després s'aparegué a més de cinc-cents germans a la vegada; molts d'aquests encara viuen, però alguns ja són morts. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment, el darrer de tots, com un que neix fora de temps, se m'aparegué fins i tot a mi. Perquè jo som el més petit dels apòstols i ni tan sols merec que em diguin apòstol, perquè vaig perseguir l'Església de Déu. Però per gràcia de Déu som lo que som, i la gràcia que ell m'ha donat no ha estat infructuosa. Al contrari, he treballat més que tots, no jo, sinó la gràcia de Déu,

que ha treballat amb mi. Però ¿què hi fa? Tant si som jo, com si són ells, això és lo que tots predicam, i això és lo que vosaltres heu cregut.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç 5, 1-11

En una ocasió la gent s'aglomera-va sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu. Ell, que es trobava devora la mar de Genesaret, va veure dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà a una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartàs una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent des de la barca. Quan acabà de parlar, digué a Simó: "Tira endins, i calau les xarxes per pescar." Simó li respongué: "Mestre, ens hi hem esbraonat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho deis calaré les xarxes." Tot d'una que ho feren, agafaren tant de peix, que les xarxes s'esqueixaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven. Simó Pere, en veure això, es va tirar als genolls de Jesús i li deia: "Senyor, allunyau-vos de mi, que som un pecador." Una pesca com aquella l'havia deixat atònit, a ell i a tots els qui anaven amb ell; igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren amb Simó. Però Jesús digué a Simó: "No tenguis por: des d'ara seràs pescador d'homes." Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

Lectura del libro de Isaías 6, 1-2a. 3-8

El año de la muerte del rey Ozías, vi al Señor sentado sobre un trono alto y excelso: la orla de su manto llenaba el templo. Junto a él estaban los serafines, y se gritaban uno a otro, diciendo: «¡Santo, santo, santo es el Señor del universo, llena está la tierra de su gloria!» Temblaban las jambas y los umbrales al clamor de su voz, y el templo estaba lleno de humo. Yo dije: «¡Ay de mi, estoy perdido! Yo, hombre de labios impuros, que habito en medio de gente de labios impuros, he visto con mis ojos al Rey y Señor del universo». Uno de los seres de fuego voló hacia mí con un ascua en la mano, que había tomado del altar con unas tenazas; la aplicó a mi boca y me dijo: «Al tocar esto tus labios, ha desaparecido tu culpa, está perdonado tu pecado». Entonces, escuché la voz del Señor, que decía: «¿A quién enviaré? ¿Y quién irá por nosotros?» Contesté: «Aquí estoy, mándame».

Salm responsorial 137
R: **Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios 15, 1-11

Lectura del santo evangelio según san Lucas 5, 1 -11
En aquel tiempo, la gente se agolpaba alrededor de Jesús para oír

la palabra de Dios. Estando él de pie junto al lago de Genesaret, vio dos barcas que estaban en la orilla; los pescadores, que habían desembarcado, estaban lavando las redes. Subiendo a una de las barcas, que era la de Simón, le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente. Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro, y echad vuestras redes para la pesca». Respondió Simón y dijo: «Maestro, hemos estado bregando toda la noche y no hemos cogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada tan grande de peces que las redes comenzaban a reventarse. Entonces hicieron señas a los compañeros, que estaban en la otra barca, para que vinieran a echarles una mano. Vinieron y llenaron las dos barcas, hasta el punto de que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se echó a los pies de Jesús diciendo: «Señor, apártate de mí, que soy un hombre pecador». Y es que el estu- por se había apoderado de él y de los que estaban con él, por la redada de peces que habían recogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeo, que eran compañeros de Simón. Jesús dijo a Simón: «No temas; desde ahora serás pescador de hombres». Ellos sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.

evangelí i vida

“Ja que Vós ho dieu calaré les xarxes”

Vicent Llabrés

Continua l'activitat de Jesús a Galilea, aquesta activitat es desenvolupa no només en la sinagoga, com vam veure les passades setmanes, sinó que Jesús s'atraca allà on la gent fa feina, entre la gent, enmig del poble. En el relat d'avui podem comprovar com l'evangelista destaca en tres ocasions la importància de la Paraula de Déu.

1. En iniciar el relat podem comprovar com la fama de Jesús s'escampa i com la gent s'amuntega al seu voltant per escoltar-lo, perquè les seves paraules són Paraula de Déu.

2. En un segon moment, Jesús puja a una

de les barques de Simó (Pere) i es seu i ensenya a la gent de la barca, la postura de seure del que ralla es pròpia del mestre que parla amb autoritat. Pere, al sentir la Paraula de Déu en boca de Jesús, confia en ell i continua amb la pesca, que per la seva experiència de pescador era un afany inútil. La paraula de Jesús transforma la vida dels qui l'escolten amb confiança; hi provoca canvis. Simó Pere confia en la paraula rebuda de Jesús com a paraula de Déu: “ja que tu ho dius”. El resultat és sorprenent: “les xarxes s'esquinçaven”.

3. Finalment, és la Paraula de Déu que converteix a Jaume i Joan, juntament amb

Pere, en missatgers del Regne. Aquesta missió només és possible després d'haver experimentat el poder de Jesús i la pròpia feblesa: “som un pecador”, açò provoca un canvi en la vida, “ho deixaren tot i el van seguir”. Jesús els hi ofereix el seu acompanyament: “no tinguis por”. La missió dels apòstols és la de ser enviats a comunicar la seva experiència d'encontre personal amb Jesús.

Confessar que Jesús és el Senyor suposa entregar-se a un Déu que ens reclama la submissió de tot el nostre ésser, vida i cor, per tal motiu seria bo ens demanéssim quina és la nostra actitud envers l'evangelí de Jesús.

la veu dels joves

La força de la música

Secretariat Diocesà de Joventut

“**Q**ui canta resa dues vegades”. Aquesta frase de Sant Agustí d’Hipona expressa la importància i el poder de la música, que posa l’èsser humà en relació amb Déu.

La música convoca persones de totes les edats, cultures i condicions; ens uneix. Amb ella celebrem els moments més importants de la vida, les festes i celebracions... i amb molta més força aplega joves de tots els indrets del món. Ho hem comprovat en els diferents festivals internacionals que se celebren.

La música cristiana, podríem reduir-la a les cançons que contenen la paraula “Déu” o algun text de la Sagrada Escripura, però aquesta afirmació és una veritat parcial i no

total, perquè hi ha música que, sense esmentar explícitament Déu, té un rerefons de fe, d’evangeli, de Bona Notícia, de valors o de transmissió de cultura cristiana. Aquests cants ens ajuden a conrear la nostra interioritat, a obrir-nos a la transcendència, i van provocant un canvi en el nostre interior, en

el nostre cor; cants que a poc a poc van transformant-nos i ens ajuden a ser més evangèlics perquè el Missatge va penetrant en nosaltres.

Vivim en un món on les paraules “Déu”, “fe”... estan prohibides o tal vegada passades de moda. Però l’art pot transmetre, en el seu silenci, idees i conceptes de veritat, bellesa i bé que obren l’èsser humà a Déu o l’ajuden a intuir-lo, moltes de les vegades sense saber-ho la mateixa persona.

Tornant a la frase de Sant Agustí, la música cristiana ens ajuda a resar, fa que la Paraula de Déu tingui ressonància en el teu interior, el seu ritme pausat i lent et porta a entrar en el teu cor, on pots parlar amb Déu, “com un amic parla amb el seu amic”.

miscel·lània menorquina

Església de Sant Nicolau

Florenci Sastre

Entre les esglésies menorquines que han desaparegut hi trobam la de Sant Nicolau “de boca de port” que estava situada a uns 20 metres de la torre del mateix nom. S’orientava al Nord Oest i tenia, segons Josep Cavaller Piris que excavà abans de la guerra civil aquella explanada, uns 8 metres de llarg per 5 d’ample. Aquest temple estava dividit en dos espais, un dedicat al culte i l’altre segurament a sagristia. De quan data aquesta església? El que sabem és que el 3 de desembre de 1361, el Bisbe de Mallorca concedí permís al “custos” d’aquest oratori per efectuar una recaptada d’almoines a tota Menorca. Tenim documentades deixes piadoses en favor de l’obra d’aquesta església: El 12 de desembre

de 1477 Catalina, esposa de Francesc Martorell deixa 5 sous. El 6 de gener de 1500, Blanca, viuda de Francesc Mascaró, deixa 10 sous “a la obre de Sant Nicolau de la punta de la cala”. El 14 d’abril de 1502, Antoni Fe, apotecari, fill de Martina, difunta, i espòs de Joaneta, deixa “a la obre del beneventurat sant Nicholau de la punta de la cala de la dita vila deu sous”. També el 16 de novembre de 1503, Florença, viuda de Pere Nicolau de Parets, deixà 5 sous “operi eclesie sancti Nicholai de la punta de la cala”. Igualment el 26 de gener de 1504 Nicolau March deixà 5 sous a Sant Nicolau. Finalment, el 19 de juliol de 1509 Pere Mascaró

fill de Francesc, deixà 5 sous.

Estant en el lloc que estava, aquesta capella quedà totalment devastada per l’esquadra turca el 1558, però ja el 1568 s’intentava restaurar-la i posar-hi un ermità, com veurem la pròxima setmana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana:

Dg. 10, V de Durant l’Any: Is 6, 1-2a, 3-8 / Sal 127 / IC 15, 1-11 / Lc 5, 1-11.

DI. 11, Fèria: Gn 1, 1-19 / Sal 103 / Mc 6, 53-56.

Dt. 12, Fèria: Gn 1, 20-2, 4a / Sal 8 / Mc 7, 1-13.

Dc. 13, Fèria: Gn 2, 4b-9, 15-17 / Sal 103 / Mc 7, 14-23.

Dj. 14, Sants Ciril, monjo i Metodi, bisbe. Patrons d’Europa (F): Fets 13, 46-49 / Sal 116 / Lc 10, 1-9.

Dv. 15, Fèria: Gn 3, 1-8 / Sal 31 / Mc 7, 31-37.

Ds. 16, Fèria: Gn 3, 9-24 / Sal 89 / Mc 8, 1-10.

Dg. 17, VI de Durant l’Any: Jr 17, 5-8 / Sal 1 / IC 15, 12, 16-20 / Lc 6, 17, 20-26.

Les escoles de Ciutadella celebren juntes el Dia de la Pau

Els centres d’educació infantil i de primària de Ciutadella es van unir per a celebrar junts el Dia Escolar de la No-Violència i la Pau (DENIP), aquest 30 de gener.

Els infants de les escoles Xipell, Joguina i Es Poriol

van sortir al carrer amb els de Sant Francesc de Sales i de Ntra. Sra. Consolació amb motiu d’aquesta jornada mundial.

Així, els més petits van compartir el compromís per la pau en un acte commemoratiu al qual enguany es van sumar els fillets i filletes de Xipell.

Els alumnes dels centres es van congregar a la plaça de l’Empordà al voltant de les 11 h del matí, acompanyats pels docents i alguns familiars.

Durant l’acte conjunt es va llegir el manifest per la pau i es van amollar coloms. Després els infants van compartir el gest per la pau. Mentre movien els seus coloms de paper anava sonant la cançó “El món seria més feliç”.

L’acte van concloure amb un minut de silenci per la pau seguit d’un fort aplaudiment.

agenda

✍ **Curset prematrimonial**

Dirigit a totes les parelles que preparen el seu casament durant els pròxims mesos. Els dies 12, 14, 19 i 21 de febrer, a les 20.30 h a la Casa de l'Església a Maó. Els dies 12, 14, 19 i 21 de febrer, a les 20.30 h al Seminari Diocesà, a Ciutadella (A la Sala dels Arcs, entrada pel carrer Castell Rupit). Dels dies 18 a 21 de febrer, de 21 a 22 h a la Rectoria de la parròquia Sant Bartomeu, a Ferreries (Arxiprestat de Centre).

✍ **Formació permanent dels preveres**

Amb Agustín Sánchez Manzaneres, sacerdot i delegat del clergat a Oriola-Alacant, que parlarà sobre **"Espiritualitat sacerdotal"**. Dies 13 i 14 de febrer a les 10.30 h al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ **Trobada de Germans Majors de Confraries**

Reunió anual. Comptarà amb l'assistència de Mn. Vicent Ribas Prats, vicari general d'Eivissa, que xerrarà sobre la importància que tenen les confraries en una Església "en sortida". Dissabte 16 de febrer, de 10.30 a 13.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ **XII Trobada de famílies**

Activitat de famílies amb fills a la Catequesi sota el títol "La família, som comunitat, fem comunitat". Comptarà amb una xerrada a càrrec del seminarista Alberto Para, catequista durant més de 25 anys. Diumenge 17 de febrer, de 10.30 a 13.30 h a la Parròquia de Santa Maria de Ferreries.

✍ **Formació Agents de Pastoral Juvenil**

Dirigida a preveres, catequistes, religiosos/es, monitors, i fidels en general. Comptarà amb l'assistència del salesià D. Koldo Gutiérrez. Organitza el Secretariat Diocesà de Joventut. Dissabte i diumenge 9 i 10 de març al Santuari de la Mare de Déu del Toro. Per inscriure's, contactar amb Mn. Joan Camps (tel. 650 321 465) abans del 5 de març.

✍ **Presentació literària**

"Com viure amb la malaltia. Des de l'experiència d'un metge malalt cristià", de Joan Viñas Sales. Divendres 15 de febrer a les 19.30 h al Monestir de Santa Clara (Ciutadella). Dissabte 16 de febrer a les 12 h a l'Hospital Mateu Orfila (Maó).

Notícies nostres

La Diòcesi participarà en el Congrés de Laics 2020

L'Església menorquina assistirà al Congrés Nacional de Laics que tindrà lloc a Madrid entre el 14 i el 16 de febrer de 2020. Així es va decidir el 30 de gener, quan es va debatre al Consell de Presbiteri. Els preveres van considerar que la cita és prou important per a incloure-la dins els objectius diocesans i s'intentarà combinar l'assistència al Congrés amb el pla diocesà que ja es troba en marxa per tal de no dificultar-ne el desenvolupament.

Així mateix, el Consell de Presbiteri va servir per anunciar l'entrada en vigor del "Protocol de prevenció i actuació davant els abusos sexuals a menors". Les mesures establertes al document, original de la Diòcesi d'Astorga, s'aplicaran a partir d'ara a la Diòcesi de Menorca, després que el Sr. Bisbe Mons. Francesc Conesa l'aprovàs per un període de 5 anys. D'aquesta manera totes les comunitats i moviments de l'Església menorquina seguiran les

mateixes mesures per evitar situacions de risc. Amb aquest protocol, similar al que s'aplica a altres diòcesis espanyoles, es respon a la crida del Papa Francesc a protegir els drets dels infants arreu del món. Entre els altres temes tractats en la reunió destaquen l'actualització dels estatuts dels consells arxiprestals i la reorganització de l'organigrama diocesà, que segueix en estudi.

El Bisbe promou diàleg i anuncia hora de relacionar-se amb altres religions

Una cinquantena de persones acudeixen als Diàlegs amb el Bisbe a Ferreries

Diàleg i anunci. Com a cristians aquesta és la millor fórmula per a establir contacte amb creients de religions d'arreu, ha afirmat el Sr. Bisbe Mons. Francesc Conesa als Diàlegs del Bisbe, el divendres 1 de febrer a Ferreries. L'acte, al qual van acudir una cinquantena de persones, ver-

sava en aquesta ocasió sobre "Cristianisme i religions".

A partir de la pregunta inicial "què pensa l'Església dels creients d'altres religions?" el Sr. Bisbe va dissertar sobre les possibilitats de salvació i d'arribar a conèixer Déu si no s'és cristià. El cristianisme, respecte a les altres religions, "és la plenitud del que les religions busquen i desitgen". Ara bé, en les altres confessions també hi ha la llavor pel cristianisme, perquè en elles hi ha elements veritables i bons. Per exemple, poden ser preparació per l'Evangelí i, per tant, pedagogia per arribar a Déu. Per això el Sr. Bisbe va convidar a mirar "amb molt de respecte les altres religions" i obrir-nos al diàleg i l'anunci.

Un cop acabada la intervenció de Mons. Conesa, es va encetar un torn de preguntes per a propiciar l'intercanvi d'opinions amb el públic, entre el qual s'hi trobava el batle de Ferreries i caps Escoltes del municipi.

Trobada Escolta 4 Vents

Els Equips Generals de les associacions del Projecte 4 Vents, Escoltisme i Guiatge es van reunir a Sa Vinyeta i al col·legi Verge del Toro (Ciutadella). En total, es van ajuntar una quarantena de responsables i representants de diferents entitats escoltes de parla catalana.

Dia de la Vida Consagrada

La CONFER va celebrar el dia de la Vida Consagrada dissabte passat al Monestir de Santa Clara de Ciutadella. Com expliquen, "per nosaltres Jesús és la nostra Llum i ens consagram a Ell per ser testimoni de la seva vida".